

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Extremae inopiae incommoda superat. Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

ductis, ad Dei gloriam statuit in litteras toto pectore incumbere, cumque experiendo iam cognouisset, eam esse humanæ mentis imbecillitatem, vt in plura vno eodemque tempore vix atque, ægre sufficiat, damnata priore festinatione, in posterum, cõpensis omiſſis, regia via procedere, & studiorum suorum nouum initium ordiri decreuit. Igitur ad Montis acuti collegium itare quotidie, ibique inter procacium puerorum greges, matura iam ætate vir, grammaticæ rudimenta repetere non de dignatus est. Simul etiam de stato precatationis tempore, & vexatione corpusculi, quo plus orij ac virium studio superesset, multũ imminuit, sic tamen, vt illa præcipue tria nunquam omiserit: primum, vt quotidie sacrificio Missæ religiosè interesset: alterum, vt octauo quoque die post pœnitentiæ sacramentum cœlesti pane sese reficeret: extremum, vt bis quotidie sua eius diei dicta, facta, cogitata quàm diligentissimè recognosceret, conferensque hodiernũ cum hesternò die, hebdomadam cum hebdomada, mensẽque cum mense, suos in spiritu vel progressus vel regressus perquam accuratè exploraret atque perpenderet. Procuracionem quoque alienæ salutis, & institutam consuetudinem agendi cum proximis, tantisper dum litteris ac præsertim philosophiæ vacaret, aliqua ex parte remisit, nunquam tamen omnino deposuit.

EXTREMÆ INOPIÆ INCOMMO-
DA SUPERAT.

CAPVT XIX.

IAM verò satis vsu ipso edoctus, quantum detrimentum studiis afferat mendicitas, & cura tolerandæ in singulos dies vitæ, & nihilominus optans Christi Domini & Apostolorum exemplo nihil prorsus in hoc sæculo possidere: piorum benignitate ac facultatibus totam rem ita moderari constituit, vt neque in diem, vt antea, precario victiraret, & nihil idcirco de voluntariæ paupertatis proposito meritoque deperderet. Sed ea res primis vtrique mensibus minimè cessit illi è sententia. Cùm enim sese in Hispanorum aliquot contubernium contulisset, qui plurimi Parisiis ipso belli tempore versabantur, & exactam è syngrapha Barcinonensi pecuniam cuidam ex eadem natione custodiendam dedisset, eam ille clã suos in vsus non optima fide conuertit, cumque postea reddendo nõ esset, reliquis iam nũmis insumpris Ignatius, & a locupletibus amicis, quorũ ope adiuuari posset, lō-

D

go in

go interuallo disunctus, tanta subito rerū omnium inopia oppressus est, vt ei cibum ostiatim quæritare quotidie, & in hospitalem sancti Iacobi domum, infinis precibus exorato eius loci præfecto, demigrare necesse fuerit graui sanè incōmodo. Quippe Lutetia Parisiorum, vrbs in primis Europæ totius & magnitudine & celebritate visenda, trifariam est diuisa, partem vnā, quam Sequana fluuius insulam efficit, regia vetere, foro, & tribunalibus nobilem, vulgò Ciuitatem appellant; altera, quæ nouam regiam continet, Oppidum dicitur; tertia pars, iam inde à Carolo Magno dicata Musis, Vniuersitas nominatur; in hac, præter cæteram incolarum turbam, scholastici maximè inhabitant; ac numerantur ibi collegia p̄multa libero aditu, cum suis vnumquodque liberalium artium discipulis & doctoribus, & præfecto collegii, quem Primarium vocant. Igitur ex ea vicinitate in sancti Iacobi hospitium, quod procul inde est in suburbio, extrema necessitate compulsus Ignatius, in tanto locorū interuallo, cum aliis afflictabatur incommodis; tum verò quòd cum ante lucem in academia inciperent scholæ, nec nisi nocte desinerent; ipse, illius hospitij legibus, nec manè ante solis ortum egredi poterat, & vespere ante occasum regredi cogebatur, sic vt inter eundem & redeundum, quamuis industrio ac vigilanti discipulo, multum & de magistri dictatis & de tota scholarum exercitatione deperiret. Cui tanto detrimento cum in præsentia nullum aliud remedium occurreret, consilium cepit more scholasticorum egentium ea conditione locandi operam suam alicui ex academiæ Primariis, doctoribusve; vt quod sibi à rebus domesticis otii superesset, id totum in scholastica disciplina studiisque doctrinæ consumeret. Sed magis magisque probante Deo constantiam & patientiam viri, conditionem eiusmodi, quāuis magna adhibita diligentia, nactus est nullam. Itaque deiectus hac spe, cum id ærumnosæ vitæ genus aliquam diu tolerasset; & quos in Hispania reliquerat socios, de statu rerum suarum per litteras monuisset, hortatus vt ibidem ex condicōto circulum studiorum absoluerent; rationem iniit multo cōmodiorē, vt indicōtis vacationum feriis, in Belgium, atque interdum etiam in Angliā siue Britanniam, ad Hispanos negotiatores excurreret: quorum benignitate cum facillè obtinuisset annuam pecuniæ summam Lutetiæ toto studiorum tempore certis pensionibus exigendam, cōmodius multo capit in liberalium disciplinarum cognitione versari. Cumque octodecim ferè menses Latinæ linguæ tribuisset in Mōtis acuti collegio, in collegiū cui à sancta Barbara nomen est,

LIBER PRIMVS:

si

est, ad Philosophiæ studia transit alacritate mirabili: ac primùm occurfantur denuo rerum cælestium importunas imagines, quàmquam eximia cum animi delectatione coniunctas, eadem spiritus constantia, qua superiores illas, iterum ab se reiecit ac repulit; deinde magistris attentè audiendis, multa ac diligenti eorum quæ audierat cõmentatione, quotidianis denique gymnasii exercitationibus, triennio & mensibus sex (quod spatium temporis curriculo philosophiæ in academia illa tribuitur) ita profecit, ut honorifico magistri iudicio ac testimonio, (is erat Ioannes Pænna philosophus) post consueta certamina, ritu solemniori, laurea cæterisque doctrinæ insignibus decoratus sit. Post hæc in cœnobii Dominicani gymnasio sacram Theologiam aggressus est, ingenti sanè labore & industria, cum præter cæteras lucubrationes, hyeme sæuiente, quotidie manè ante lucem ad scholas, quæ illa circiter hora ibi habebantur, accederet; atque ex eo studio tantum Deo adiuuante percepit, quod satis esset ad fidei doctrinæque suæ rationem, sine suspitione vlla nouitatis, ex Patrũ decretis atque auctoritate reddendam.

VARIE PROPTER CHRISTVM EXERCETVR.

CAPVT XX.

NEQVÆ VERÒ, quamuis interim à plebis catechesi atque à publicis actionibus abstineret, idcirco tamen, quoad per scholas licitum est, ab adiungendis ad Christum hominibus animandisque ad studium verè laudis & gloriæ destitit; quapropter multi nec infimæ sortis viri, priuatis ipsius colloquiis ac monitis incitati, partim castigato vetere luxu, Christianæ disciplinæ seueritatem induerunt; partim etiam solemniori voto varia religiosorum instituta professi sunt; partim denique, ingenti academici totius admiratione, in Christi gratiam pecunia egentibus distributa, pauperem vitam agere, atque aded ad conculcandum penitus omnem sæculi fastum, & expianda superbiam crimina, palàm per vicos & compita manum ad stipem ipsi porrigere, victumque palàm emendicare cœperunt; quos tamen amici, rem indignè ferentes, cum neque precibus neque minis à proposito reuocare valuissent, facta manu denique ab hospitali domo sancti Iacobi, quò sese cõtulerat, vi armisq; in pristinum academici diuersorium ad sua prosequenda studia retraxerunt. Ignatius vero tantam eiusmodi rerum inuidiam subiit, ut præter cæteras in-

D 2

iurias